

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANAYASA MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

OĞUZ ZENGİN BAŞVURUSU (2)

(Başvuru Numarası: 2014/156)

Karar Tarihi: 4/10/2017

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başkan : Engin YILDIRIM
Üyeler : Serdar ÖZGÜLDÜR
Celal Mümtaz AKINCI
Muammer TOPAL
M. Emin KUZ
Raportör : Ayhan KILIÇ
Başvurucu : Oğuz ZENGİN
Vekili : Av. Metin İRİZ

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, ek özel hizmet tazminatı ödenmesi istemiyle yapılan başvurunun sendikacılık faaliyetlerinden dolayı reddedilmesi nedeniyle örgütlenme özgürlüğünün; bu işleme karşı açılan davanın reddedilmesi, yargılama sırasında davalı idarenin savunmalarının tebliğ edilmemesi ve yargılamanın uzun sürmesi nedenleriyle adil yargılanma hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 26/12/2013 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.
6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, Anayasa Mahkemesinin önceki kararlarına ve bu kapsamda sunulan görüşlerine atfen başvuru hakkında görüş sunulmayacağını bildirmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:
8. Başvurucu 1957 doğumlu olup İstanbul'da ikamet etmektedir.
9. Başvurucu olay tarihinde Bahçelievler Belediye Başkanlığı (Belediye) emrinde teknisyen olarak görev yapmakta olup aynı zamanda Belediye ve Mahalli İdare Çalışanları Birliği Sendikasının (Sendika) şube yöneticisidir.

10. Belediye tarafından 2005 yılında uygulamaya konulan "Dijital Ortamda Parmak İzi Tanımlı Kart Okuma Yöntemi ile Personel Kontrol Sistemi"ne (kart sistemi) Sendika itiraz etmiş ve kart sisteminin yanlışlığı hakkında görüş beyan etmiştir.

11. Başvurucu, şube yöneticisi olduğu Sendikanın kart sistemine itirazlarda bulunması nedeniyle kendisine psikolojik taciz (mobbing) uygulandığını, bu kapsamda çok sık bir şekilde kurum içinde statüsü ve onuruyla bağdaşmayan görev yeri değişikliği ve görevlendirmelere maruz kaldığını iddia etmiştir.

12. Başvurucu 3/5/2006 tarihinde teknisyen kadrosu bulunmayan Hukuk İşleri Müdürlüğü emrinde teknisyen olarak görevlendirilmiştir. Hukuk İşleri Müdürlüğü'nün 12/5/2006 tarihli yazısıyla başvurucudan, dava konusu olan bir taşınmaza ilişkin olarak;

-Taşınmaz üzerinde Belediye tarafından gerçekleştirilen herhangi bir yol, tretuar, kaldırım ve benzeri işgalin mevcut olup olmadığının, mevcut ise ne kadar olduğunun ve söz konusu yolun ne zamandan beri kullanılır olduğunun gerek mahalle muhtarlıklarının ve gerekse bölge sakinlerinin yazılı ifadeleri ile tespiti ve bunların tutanak altına alınması,

-Taşınmazın bulunduğu bölgedeki piyasa rayiç bedellerinin taşınmazın bulunduğu bölgeden ve tapu kayıtlarından araştırılması ve gayrimenkulün rayiç bedelinin tayini,

-Bu bağlamda gün içerisinde yapılmış olan çalışmanın, ilgili mahkemesine delil olarak sunulmak üzere teferruatlı rapor ile günlük olarak saat 16.30'a kadar Müdürlüğe teslimi ve Müdürlük makamı tarafından incelendikten sonra uygunluğu cihetinde tasdikinin sağlanması,

-Her bir taşınmaz için yapılacak çalışmanın müstakil bir dosya hâlinde Hukuk İşleri Müdürlüğüne tevdi,

-İşbu çalışmanın tebliğ tarihinden itibaren beş iş günü içinde tamamlanması göreviyle vazifelendirilmiştir.

13. Başvurucu bu ve bunun gibi görevlendirmeler sebebiyle 2006 Temmuz ayı sonuna kadar arazide çalıştığını belirtmektedir.

14. Başvurucu 6/6/2006 tarihinde 160 seri No.lu Devlet Memurları Kanunu Genel Tebliği (Genel Tebliğ) uyarınca 15/5/2006 tarihinden itibaren büro dışında gerçekleştirdiği bu çalışmalar nedeniyle ek özel hizmet tazminatından yararlandırılması isteminde bulunmuştur. Başvuru, cevap verilmeksizin zımnen reddedilmiştir.

15. Başvurucu zımnî ret işleminin iptali istemiyle 3/10/2006 tarihinde İstanbul 8. İdare Mahkemesinde (Mahkeme) dava açmıştır. Mahkeme 12/12/2007 tarihinde heyet hâlinde verdiği kararla davayı reddetmiştir. Kararın gerekçesinde, Genel Tebliğ uyarınca teknik hizmetler kadrosunda görev yapanlara ek özel hizmet tazminatının ödenebilmesi için bu personelin büro, atölye, ısı santrali, laboratuvar, tesis (sosyal tesisler dâhil) işletme, fabrika ve hizmet binaları gibi kapalı mahaller dışında arazi, park, bahçe, şantiye, inşaat, maden, açık alanlarda kurulu tarım ve hayvancılık uygulama birimleri, yol, tünel, demiryolu, büyük içme suyu, köprü, kıyı yapıları ve baraj gibi açık çalışma mahallerinde görevlendirilmiş ve bu mahallerde fiilen çalışmış olması gerektiği ifade edildikten sonra başvurucunun ofis hizmetlerinde çalışması nedeniyle ek özel hizmet tazminatına hak kazanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

16. Kararı temyizden inceleyen Danıştay İkinci Dairesi (Daire) 28/6/2012 tarihli kararıyla uyuşmazlığın tek hâkim tarafından çözümlenmesi gerekirken heyet hâlinde karara bağlanmış olması nedeniyle kararı bozmuştur. Kararın gerekçesinde, idari işlemin toplam 98,05 TL alacağı içerdiği ve bunun da tek hâkim tarafından çözümlenmesi gereken uyuşmazlıklar kapsamında olduğu vurgulanmıştır.

17. Bozma kararına uyan Mahkeme, tek hâkim tarafından verilen 19/10/2012 tarihli kararlar davayı aynı gerekçeyle reddetmiştir. Mahkeme kararı İstanbul Bölge İdare Mahkemesinin 4/6/2013 tarihli kararıyla onanmış, karar düzeltme istemi de aynı Bölge İdare Mahkemesinin 5/11/2013 tarihli kararıyla reddedilmiştir. Nihai karar 28/11/2013 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiştir.

18. Başvurucu 26/12/2013 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

19. 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 152. maddesinin ilgili bölümü şöyledir:

"II- Tazminatlar:

Görevin önem, sorumluluk ve niteliği, görev yerinin özelliği, hizmet süresi, kadro unvan ve derecesi ve eğitim seviyesi gibi hususlar gözönüne alınarak bu Kanunda belirtilen en yüksek Devlet Memuru aylığının (ek gösterge dahil) brüt tutarının,

A - ÖZEL HİZMET TAZMİNATI:

...

c) Teknik Hizmetler Sınıfına dahil kadrolarda görev yapanlardan;

1. Dört yıl ve daha fazla süreli yüksek öğrenim veren okul mezunları için % 168'ine, (18)

Yüksek Mühendis, Yüksek Mimar, Mühendis, Mimar ve Şehir Plancısı kariyerlerini haiz olup (Bunlardan Müdür ve daha üst merkez ve taşra birim yöneticileri dahil) 1-4 üncü derecelerden aylık alan ve kurumlarınca belirlenen büyük yatırım projelerinde fiilen çalışanlara bu projelerde çalıştıkları sürece ayrıca % 30'una,

Ancak, bu hükme göre ilave ödeme yapılacak toplam personel sayısı, ilgili kurumun belirtilen kariyerleri haiz toplam personel sayısının % 10'unu geçemez. (Hesaplamalarda küsurlar tama iblağ edilir.)

2. Dört yıldan aşağı yükseköğrenim veren okul mezunları için % 100 üne,

3. Lise dengi mesleki öğrenim veren okul mezunları için % 72 sine,

Ancak, Teknik Hizmetler Sınıfına ait kadrolarda görevli olup da, bu görevleri ile ilgili olmayan bir üst öğrenimi bitirenler için önceki öğrenim durumlarına ait tazminat oranları esas alınır.

Teknik Hizmetler Sınıfına dahil kadrolarda bulunan personelden kalkınmada öncelikli yörelere sürekli görevle atananlara, bu yörelerde fiilen çalıştıkları sürece ayrıca 35 puana kadar ilave yapılabilir.

(Ek paragraf: 21/3/2006 – 5473/3 md.) Teknik Hizmetler Sınıfına dahil kadrolarda bulunan personelden açık çalışma mahallerinde fiilen çalışanlara, buldukları kadrolar esas alınmak suretiyle, çalışılan her gün için belirlenecek oranlarda ve üçer aylık dönemler itibarıyla toplamı 60 puanı aşmayacak şekilde, dönem sonlarında ödenmek üzere ek özel hizmet tazminatı verilebilir."

20. Genel Tebliğ'in ilgili bölümü şöyledir:

"C - II Sayılı Cetvele İlişkin Açıklamalar

...

6- II sayılı Cetvelin (E) Teknik Hizmetler Bölümünün 6 ncı sırasında, Teknik Hizmetler Sınıfına ait kadrolarda bulunan personelden; büro, atölye, ısı santrali, laboratuvar, tesis (sosyal tesisler dahil), işletme, fabrika ve hizmet binaları dışında olmak şartıyla arazi,

şantiye, inşaat, baraj, park, bahçe, maden, açık alanlarda kurulu tarım ve hayvancılık uygulama birimleri ve yol gibi açık çalışma mahallerinde fiilen çalışanlara (belirtilen mahallerde yapılan kontrollük hizmetleri dahil), çalışılan her gün için %3, %2 ve %1,2 oranlarında ek özel hizmet tazminatı ödeneceği; bu şekilde ödenecek ek özel hizmet tazminatı toplamının üçer aylık dönemler itibarıyla %60, %40 ve %24 oranlarını aşamayacağı, bu ilave tazminatın kimlere ödeneceğinin ise iş programları ve çalışma mahallerinin özellikleri dikkate alınarak, üçer aylık dönemler halinde, ilgili birim amirlerince belirleneceği ve ödemelerin görevin fiilen yerine getirilmesinden sonra üçer aylık dönem sonlarında yapılacağı hükme bağlanmıştır.

Buna göre, kadroları Teknik Hizmetler Bölümünün 1 ila 4 üncü sırasında sayılanlara, söz konusu ek özel hizmet tazminatının ödenebilmesi için;

a) Bu personelin büro, atölye, ısı santrali, laboratuvar, tesis (sosyal tesisler dahil), işletme, fabrika ve hizmet binaları gibi "kapalı mahaller" dışında arazi, park, bahçe, şantiye, inşaat, maden, açık alanlarda kurulu tarım ve hayvancılık uygulama birimleri, yol, tünel, demiryolu, büyük içme suyu, köprü, kıyı yapıları, baraj v.b. açık çalışma mahallerinde görevlendirilmiş ve bu mahallerde fiilen çalışmış olmaları,

b) Söz konusu görevlendirmelere ilişkin olarak ilgili birim amirlerince belirlenen görev ve isimleri ihtiva eden listelerin ibrazı,

yeterli olacaktır."

B. Uluslararası Hukuk

21. İlgili uluslararası hukuk için bakınız (K.V. [GK], B. No: 2014/2293, 1/12/2016, §§ 25-35).

V. İNCELEME VE GEREKÇE

22. Mahkemenin 4/10/2017 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Örgütlenme Özgürlüğünün İhlal Edildiğine İlişkin İddia

23. Başvurucu şube yöneticisi olduğu Sendikanın Belediye tarafından 2005 yılında yürürlüğe konulan kart sistemine itirazda bulunması sebebiyle uygulanmaya başlanan mobbing kapsamında yapılan görevlendirme gereği ofis dışında çalıştığı hâlde ek özel hizmet tazminatı ödenmemesinin örgütlenme özgürlüğünü ihlal ettiğini ileri sürmüştür.

24. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrasında açıkça dayanaktan yoksun başvuruların Anayasa Mahkemesince kabul edilemezliğine karar verilebileceği belirtilmiştir. Bu bağlamda başvuruçunun ihlal iddialarını kanıtlayamadığı, temel haklara yönelik bir müdahalenin olmadığı veya müdahalenin meşru olduğu açık olan başvurular ile karmaşık veya zorlama şikâyetlerden ibaret başvurular açıkça dayanaktan yoksun kabul edilebilir (Hikmet Balabanoğlu, B. No: 2012/1334, 17/9/2013, § 24).

25. Anayasa'nın 51. maddesinin birinci ve ikinci fıkraları şöyledir:

"Çalışanlar ve işverenler, üyelerinin çalışma ilişkilerinde, ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmek için önceden izin almaksızın sendikalar ve üst kuruluşlar kurma, bunlara serbestçe üye olma ve üyelikten serbestçe çekilme haklarına sahiptir. Hiç kimse bir sendikaya üye olmaya ya da üyelikten ayrılmaya zorlanamaz.

Sendika kurma hakkı ancak, millî güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlık ve genel ahlâk ile başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebepleriyle ve kanunla sınırlanabilir."

26. Anayasa'nın 51. maddesinde güvenceye bağlanan sendika hakkı, demokratik toplumun temeli olan örgütlenme özgürlüğünün bir parçasıdır. Örgütlenme özgürlüğü, bireylerin kendi menfaatlerini korumak için kolektif oluşumlar meydana getirerek bir araya

gelebilmek özgürlüğüdür. Bu özgürlük, bireylere topluluk hâlinde siyasal, kültürel, sosyal ve ekonomik amaçlarını gerçekleştirme imkânı sağlar. Sendika hakkı da çalışanların, bireysel ve ortak çıkarlarını korumak amacıyla bir araya gelerek örgütlenebilmek serbestliğini gerektirmekte ve bu niteliğiyle örgütlenme özgürlüğünün bir parçası olarak görülmektedir (AYM, E.2014/177, K.2015/49, 14/5/2015).

27. Sendika hakkı, çalışanların ve çalıştıranların sadece istedikleri sendikaları kurmaları ve bunlara üye olmaları yolunda bir hakla sınırlı kalmamakta, aynı zamanda oluşturdukları tüzel kişiliklerin varlığının ve bu tüzel kişiliklerin kendine özgü faaliyetlerinin de garanti altına alınmasını içermektedir. Üyelerinin ekonomik, sosyal ve kültürel ortak menfaatlerini korumak ve geliştirmek amacıyla kurulan sendikalar ve bunların üst kuruluşlarının serbestçe sendikal faaliyetlerde bulunabilmesi, bu kapsamda iş uyuşmazlığı çıkarması, toplu görüşme ve toplu sözleşme yapması, grev ve lokavt kararı vermesi ve uygulaması da sendika hakkının gereklerindedir (AYM, E.2014/177, K.2015/49, 14/5/2015).

28. Sendika hakkı, sendika üyesinin gerek sendikaya üye olması gerekse mensubu bulunduğu sendikanın faaliyetlerine katılması nedeniyle yaptırıma uğramamasını da güvence altına almaktadır. Bu durumda bir çalışanın herhangi bir sendikaya üye olması veya mensubu bulunduğu sendikanın faaliyetlerine katılması sebebiyle yaptırıma maruz kalması, örgütlenme özgürlüğüne müdahale oluşturabilir.

29. Derece mahkemelerinde görülen davanın konusu, başvurucuya ek özel hizmet tazminatı ödenmesi isteminin reddine ilişkin işlemdir. Hukuk İşleri Müdürlüğünün 12/5/2006 tarihli yazısı, görülen davanın konusunu oluşturmamaktadır. Başvurucu tarafından sendikacı kişiliğiyle ilgili olarak ileri sürülen iddiaların daha çok Hukuk İşleri Müdürlüğünün 12/5/2006 tarihli görevlendirme yazısıyla alakalı olduğu anlaşılmaktadır. Başvuru dilekçesinde ileri sürülen iddialar, başvurucunun yürüttüğü sendikacılık faaliyeti ile başvurucuya ek özel hizmet tazminatı ödenmemesi yolunda tesis edilen işlem arasında bağ kurulabilmesi bakımından yeterli bir temel sağlamamaktadır. Zira başvurucu tarafından açılan dava, başvurucunun ofis dışında çalışmış olması koşulunun gerçekleşmediği gerekçesiyle reddedilmiştir. Başvurucunun ofis dışında çalışma koşulunu sağlamadığı hususu sendikacı kişiliğinden bağımsız olarak yapılan hukuki bir değerlendirmedir. Derece mahkemelerinin, başvurucunun sendikacı kişiliğini dikkate alarak bu sonuca ulaştığı yolunda bir iddiası bulunmadığı gibi bu kanaate varılmasını temin edecek herhangi bir veri de dosyada yer almamaktadır. Bu durumda başvurucuya ek özel hizmet tazminatı ödenmemesinin sendikal faaliyette bulunması sebebine dayandığı iddiasının ve dolayısıyla örgütlenme özgürlüğüne müdahalenin varlığının kanıtlanamadığı sonucuna ulaşılmaktadır.

30. Açıklanan nedenlerle başvurunun *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

B. Adil Yargılanma Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları

31. Başvurucu, Hukuk İşleri Müdürlüğünün 12/5/2006 tarihli yazısıyla kendisine verilen görevlerin ofis dışında çalışmayı gerektirdiğini ve bu çerçevede 2006 yılı Temmuz ayı sonuna kadar sahada çalıştığını ileri sürmüştür. Genel Tebliğ uyarınca da ek özel hizmet tazminatı ödenmesinin koşullarının oluştuğunu savunan başvurucu, Mahkemenin yeterli inceleme yapmadan ofis hizmetlerinde çalışıldığı gerekçesiyle davayı reddetmesinin hukuka aykırı olduğunu belirterek adil yargılanmadığına dair şikâyetinde bulunmuştur. Başvurucu ayrıca davalı idarenin savunma yazılarının tebliğ edilmediğini belirtmiştir. Başvurucu son olarak yargılamanın makul süreyi aştığından da yakınmıştır.

2. Değerlendirme

32. 6216 sayılı Kanun'un "Bireysel başvuruların kabul edilebilirlik şartları ve incelenmesi" kenar başlıklı 48. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"Mahkeme, Anayasanın uygulanması ve yorumlanması veya temel hakların kapsamının ve sınırlarının belirlenmesi açısından önem taşımayan ve başvurucunun önemli bir zarara uğramadığı başvurular ile açıkça dayanaktan yoksun başvuruların kabul edilemezliğine karar verebilir."

a. Anayasal ve Kişisel Önemden Yoksun Olma Kriterine İlişkin Genel İlkeler

33. Anayasa'nın 148. maddesinin üçüncü fıkrasında herkesin bireysel başvuru hakkına sahip olduğu belirtilmiştir. Buna karşılık yukarıda yer verilen Kanun maddesinde (bkz. § 32) anayasal ve kişisel önemi düşük olan veya bulunmayan başvuruların esastan incelenmeksizin reddedilebileceği hüküm altına alınmıştır. Anılan düzenlemenin kaynağı, hâkimin küçük/önemsiz işlerle uğraşmaması gerektiğini ifade eden kadim "De minimis non curat praetor" ilkesidir. Bu ilkenin temelinde yatan düşüncelerden biri mahkemelerin asıl işlevlerine odaklanmalarını sağlamak ve buna engel teşkil edecek olan önem derecesi düşük davaların ve başvuruların iş yükü oluşturmasını önlemektir (K.V., § 47).

34. Anılan hükümle anayasal ve kişisel önemden yoksun başvuruların esastan incelenmemesine imkân tanıyan kabul edilebilirlik ek kriteri getirilmiştir. Dolayısıyla diğer tüm kabul edilebilirlik kriterlerini taşısa hatta esas hakkında incelemeye geçildiğinde ihlal kararı verilebilecek nitelikte olsa bile Kanun'da belirtilen nitelikteki bir başvuru kabul edilemez bulunabilecektir (K.V., § 55). Kanun'da anayasal ve kişisel önemden yoksun başvuruların kabul edilemez bulunabilmesi için iki koşul öngörülmüştür: "Anayasal önem" olarak adlandırılabilir olan birinci koşul "başvurunun Anayasa'nın uygulanması ve yorumlanması veya temel hakların kapsamının ve sınırlarının belirlenmesi açısından önem taşıması", "kişisel önem" olarak adlandırılabilir olan ikinci koşul ise "başvurucunun önemli bir zarara uğramaması"dır (K.V., § 57).

35. Anayasal önem koşulunun uygulanmasıyla ilgili olarak kanun koyucu "Anayasa'nın uygulanması açısından önem taşıma", "Anayasa'nın yorumlanması açısından önem taşıma" ve "temel hakların kapsamının ve sınırlarının belirlenmesi açısından önem taşıma" şeklinde üç unsur belirlemiş olmakla birlikte temel hak ve özgürlüklerle ilgili Anayasa hükümlerinin yorumlanması işin doğası gereği temel hak ve özgürlüklerin kapsamının ve sınırlarının belirlenmesini de içermektedir. Bu nedenle anayasal önemin, temel hak ve özgürlüklere ilişkin Anayasa hükümlerinin "yorumlanması" ve "uygulanması" açısından önem taşıma şeklinde ifade edilebilecek iki unsurunun bulunduğunu kabul etmek gerekir (K.V., § 61).

36. İşin doğası ve kanun metni dikkate alındığında bir başvurunun anayasal öneminin bulunduğu sonucuna varılabilmesi için onun bu iki unsurdan biri açısından önem taşımasının yeterli olduğu anlaşılmaktadır (K.V., § 62). Anayasa hükümlerinin yorumlanması açısından önem taşıma unsurunun başta Anayasa Mahkemesinin bireysel başvuru yoluyla daha önce yorumlamadığı meseleleri kapsadığında kuşku bulunmamaktadır. Bununla birlikte Mahkeme, bir meseleyle ilgili olarak daha önce Anayasa'nın ilgili hükümlerini yorumlamış olsa bile değişen durumları dikkate alarak yeniden yorumlama ihtiyacı duyabilir. Bu durumda da o meseleyle ilişkin başvurunun anayasal öneminin bulunduğunu kabul etmek gerekir (K.V., § 63).

37. Anayasa'nın uygulanması açısından önem taşıma unsuru ise özellikle Mahkemenin Anayasa hükümleriyle ilgili yorumu ile kamu makamları ve derece mahkemelerinin uygulamaları arasındaki farklılıkta kendisini gösterir. Ancak her uygulama

farklılığı, başvurunun Anayasa'nın uygulanması açısından "önemli" olduğu anlamına gelmez. Anayasa hükümlerinin uygulanması açısından başvurunun önem taşıdığına söylenebilmesi için kamu makamları ve derece mahkemelerinin belli bir meseleye ilişkin uygulamalarının Anayasa Mahkemesi yorumlarından farklı olması ve bu farklılığın da önemli olması gerekir (K.V., § 64).

38. Kişisel önemin bulunmaması koşulu, başvuru kişinin önemli bir zarara uğramamış olmasını ifade eder. Bu koşul, somut olayın başvuru kişinin kişisel durumu üzerindeki olumsuz etkisinin derecesiyle ilgilidir. Somut olayda ortaya çıkan kişisel zararın önemli olup olmadığını başvuru kişinin subjektif algısı belirlemez. Bu husus başvuru kişinin içinde bulunduğu koşullar da dâhil olmak üzere her olayın kendine özgü koşulları dikkate alınarak ve objektif verilerden hareket edilerek Anayasa Mahkemesi tarafından değerlendirilir (K.V., §§ 66, 67).

b. İlkelerin Olaya Uygulanması

39. Başvuru konusu olayda başvuru tarafından ek özel hizmet tazminatı ödenmesi istemiyle yapılan idari başvurunun zımnen reddine ilişkin işleme karşı açılan davada verilen kararın sonucu itibarıyla hukuka aykırı olması, bu davada davalı idarenin savunmalarının tebliğ edilmemesi ve yargılamanın uzun sürmesi nedenleriyle adil yargılanma hakkının ihlal edildiği şikâyetinde bulunulmuştur.

40. Anayasa Mahkemesi daha önce önüne gelen birçok başvuruda, mahkeme kararlarının sonucu itibarıyla hukuka aykırı olduğuna ilişkin şikâyetler ile çelişmeli yargılanma hakkının ihlal edildiğine ve yargılamada makul sürenin aşıldığına ilişkin şikâyetleri incelemiş; bu şikâyetler bağlamında adil yargılanma hakkının kapsam ve içeriğini belirlemiş; bu konuda uygulamaya yön verebilecek zenginlikte içtihat oluşturmuştur (*Ahmet Sağlam*, B. No: 2013/3351, 18/9/2013; *Faik Gümüş*, B. No: 2012/603, 20/2/2014; *Abdullah Özen*, B. No: 2013/4424, 6/3/2014; *Güher Ergun ve diğerleri*, B. No: 2012/13, 2/7/2013; *B.E.*, B. No: 2012/625, 9/1/2014; *Selahattin Akyıl*, B. No: 2012/1198, 7/11/2013; *Nesrin Kılıç*, B. No:2013/772, 7/11/2013; *Mehmet Salih Ayyıldız*, B. No: 2012/397, 17/11/2014).

41. Somut başvuruda dile getirilen benzer şikâyetlerin Anayasa Mahkemesince daha önce incelendiği ve ilgili Anayasa kurallarının yorumlandığı anlaşılmaktadır. Buna göre Mahkemenin sıklıkla uygulanmış açık bir içtihadının bulunduğu, mahkeme kararının sonucu itibarıyla hukuka aykırı olduğu şikâyeti ile çelişmeli yargılanma hakkının ihlal edildiği ve yargılamanın makul süreyi aştığı şikâyetlerini içeren başvurunun genel bir soruna işaret etmediği gibi Anayasa'nın uygulanması ve yorumlanması veya temel hakların kapsamının ve sınırlarının belirlenmesi açısından da önem taşıdığına ortaya konulmadığı sonucuna varılmaktadır.

42. Başvuru tarafından dava konusu edilen idari işlemin içeriğindeki ek özel hizmet tazminatının miktarı 98,05 TL'dir. Objektif olarak bakıldığında bu tutarın yasal faiz eklenmiş hâlinin dahi yüksek olmadığı açıktır. Başvuru tarafından da bu miktarın, mali durumunu ciddi anlamda etkilediği ve kendileri için önemli olduğu hususunda herhangi bir açıklama yapılmamıştır. Bu nedenle başvuru konusu miktarın başvuru açısından önemli bir zarara yol açtığı kanaati edinilememiştir. Tüm bunlar birlikte değerlendirildiğinde 98,05 TL ek özel hizmet tazminatının başvuru açısından önemli bir zarar doğurmadığı sonucuna ulaşılmaktadır.

43. Öte yandan davanın konusunu teşkil eden 98,05 TL ek özel hizmet tazminatının ödenmemesinin önemli zarara neden olmadığı sonucuna ulaşılmış olması karşısında, bu tutara ilişkin yargılamanın makul süreyi aştığına ve yargılamada çelişmeli yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin şikâyetler yönünden de aynı sonuca ulaşmak gerekir.

44. Açıklanan gerekçelerle anayasal ve kişisel önemden yoksun olduğu anlaşılan başvurunun diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Örgütlenme özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

2. Adil yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *anayasal ve kişisel önemden yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Yargılama giderlerinin başvuru üzerinde BIRAKILMASINA 4/10/2017 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Engin YILDIRIM

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Muammer TOPAL

Üye
M. Emin KUZ